

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

υπό Α.Μ. Δημητριάδη

Ίσως κανένας άλλος χώρος εις την οικουμένην να πήρε τόσα ονόματα όσα η σημερινή Κύπρος. Ο Ρωμαίος ερευνητής Πλίνιος και άλλοι αρχαίοι συγγραφείς βρήκαν να την ονομάζουν εις την αρχαιότητα Σφήκειαν, Κερατείαν, Αλάσια, Κύπριν, Μακαρίαν κλπ. Ίσως το όνομα που θα της ταίριαζε καλύτερα να είναι εκείνο της Κερατείας από τα μεγάλα θουνά που την σκεπάζουν και τα πάμπολλα στενά ακρωτήρια που είναι ξαπλωμένα στη θάλασσαν που την περιβάλλει. Ένα άλλο όνομα που θα της ταίριαζε εξ΄ ίσου καλά, ίσως να ήταν εκείνο της Μακαρίας για το γλυκό της κλίμα, τον καθαρό της αέρα και την εύφορον της γην που όλα μαζί κάνουν τα προϊόντα της εύγεστα και ξακουστά.

Εν πάση περιπτώσει το όνομα που επεκράτησε είναι εκείνο της Κύπρου το οποίον αναφέρει ο Ησίοδος, ο Όμηρος και μετέπειτα ο ιστορικός Πλούταρχος και ο Γεωγράφος Στράβωνας. Διάφοροι ερευνηταί εις το παρελθόν αποδίδουν το όνομα αυτό εις ένα άγνωστον Ήρωα της αρχαιότητας ονομαζόμενον Κύπρον ή εις την Κύπριν Αφροδίτη την θεά της ωραιότητος διότι κατά τους παλαιούς η Αφροδίτη ονομάζετο Κύπρις. Όμως νεώτεροι ερευνηταί επιμένουν ότι το όνομα Κύπρος πρέπει να έχει σχέση με τον χαλκόν της εις τα Λατινικά «Cyprium» αν και δεν αποκλείεται να συμβαίνει και το αντίθετον δηλαδή ο χαλκός να πήρε το όνομα του από την Κύπρον. Γιατί η Κύπρος είναι από τις πρώτες χώρες που άρχισαν να επεξεργάζονται και να χρησιμοποιούν το χαλκό δια την κατασκευή εργαλείων, οικιακών σκευών, όπλων κλπ.

Η πολυτάραχος ιστορία της Κύπρου αρχίζει από την θην χιλιετηρίδα προ Χριστού δηλαδή από τη Νεολιθικήν εποχήν. Δείγματα Παλαιολιθικής ή μεσολιθικής εποχής δεν ανευρέθησαν εις την Κύπρον μέχρι σήμερα αλλά αυτό δεν δύναται να αποκλεισθεί εις το μέλλον. Υπάρχουν διάφοροι γνώμαι σχετικώς με τους πρώτους Κυπρίους που κατοίκησαν την Κύπρον. Η επικρατέστερη άποψη είναι ότι ήλθαν από την Ανατολήν αν και υπάρχουν και άλλοι οι οποίοι εξηγούν την παρουσίαν των πρώτων

Κυπρίων ως τοπικών φαινόμενον. Την θεωρίαν αυτή την στηρίζουν εις το γεγονός ότι από τας ανασκαφάς που έχουν γίνει μέχρι σήμερα οι πρώτοι άνθρωποι που κατοίκησαν την Κύπρον ήσαν βραχυκέφαλου τύπου τον οποίον τύπον δεν συναντούμε εις γειτονικάς χώρας. Όμως κανένας δεν μπορεί να αρνηθεί ότι σ΄ αυτή την εποχήν υπήρχε κάποιο είδος επικοινωνίας με την Ανατολή, όταν συγκρίνωμε την ομοιότητα των συνοικισμών καθώς και των εργαλείων που ανευρέθησαν στην Κύπρον, την Συρίαν και Μικρά Ασίαν.

Η νεολιθική εποχή βρίσκει τους Κυπρίους να είναι σε θέση να κτίζουν τα σπίτια, να καλλιεργούν τη γη, να εξημερώνουν τα ζώα τους και γενικά ν΄ αντιμετωπίζουν τους κινδύνους της φύσεως. Η νεολιθική ή ακεραμική εποχή κράτησε από το 5800 μέχρι το 3300 π.Χ. για να μπει ο Κύπριος στην χαλκολιθικήν εποχή. Σ΄ αυτή την εποχήν ο Κύπριος γνωρίζει την κεραμικήν και αρχίζει να χρησιμοποιά με μεγάλην προσοχή και πολύ περιορισμένα το χαλκό. Δικαίως δε έχει χαρακτηρισθεί η εποχή αυτή ως μεταβατική περίοδος προς την εποχήν του χαλκού. Γιατί η πραγματική πλατεία χρήση του μετάλλου και μαζί η χρυσή εποχή της Κύπρου αρχίζει αργότερα περί το 2300 π.Χ. Σ΄ αυτή την εποχήν που κράτησε δώδεκα ολοκλήρους αιώνες η Κύπρος πύκνωσε τον πληθυσμόν της διεύρυνε το εμπόριο της με τους γειτονικούς λαούς συμπεριλαμβανομένης και της Μινωικής Κρήτης και της χώρας των Φαραώ και πήρε μια αξιόλογη θέση στη Μεσόγειο. Είναι περί το τέλος της εποχής αυτής που είχαμεν την μαζικήν κάθοδον των Αχαιών η οποία θεωρείται ως σταθμός εις την ιστορίαν της Κύπρου. Από την εποχήν αυτήν αρχίζουν οι στενές σχέσεις με τον Αιγειακόν πολιτισμόν και δέχεται με προθυμίαν την επίδρασιν του. Ο Όμηρος αναφέρει εις την Ιλιάδα ότι οι ήρωες του χρησιμοποιούσαν άρματα Κυπριακής προελεύσεως και προσθέτει ότι κάποιος βασιλεύς της Αμαθούντος έστειλεν εις τον Αγαμέμνονα των Μυκηνών μιαν ωραίαν ασπίδα κατασκευασμένην εις την Κύπρον.

Αι ίδιαι σχέσεις εσυνεχίσθησαν και στην με-